

Bylo proto stížnost Zoltána F. do rozhodnutí min. vnitra ze 17. srpna 1931 č. 38.974 pro nedostatek jeho stížní legitimace odmítnouti jako nepřipustnou.

O stížnosti do rozhodnutí ze 17. srpna 1931 č. 46.204, k níž st-li vzhledem k ustanovení § 97 org. zák. nelze ovšem upírat legitimaci, uvážil nss takto:

Žal. úřad zrušil v instanční cestě usnesení okr. výboru v Berehově o částečné zálohové výplatě měsíčního, dosud neschváleného paušálu výloh podle §§ 62 a 71 org. zák. jako nezákonné v podstatě proto, že schválení okr. rozpočtu, obsahujícího i výdajovou položku paušální náhrady členům okr. zastupitelstva a výboru, nenahraňuje individuálního schválení min. vnitra, pokud je ho podle zákona třeba, že v případě paušalování výloh je podle §§ 62 a 71 org. zák. takové individuální schválení předepsáno, a že do té doby, než usnesení bude schváleno, mají členové okr. zastupitelstva a výboru nárok jen na náhradu skutečného jízdného a skutečných výloh, nikoliv však na výplatu paušálu.

St-l namítá, že §§ 50 a 89 org. zák. dávají okr. výboru právo i povinnost, v rámci rozpočtu schváleného zem. výborem hospodařiti a tudíž i zálohy ze schválené rozpočtové položky na výplatu paušalovaných výloh poukazovati.

Námítku tu neshledal nss důvodnou. Předpis § 50 org. zák. je výlučným ustanovením pro zemský výbor a nemůže proto st-l nic z něho vyzovovati pro věc, týkající se výboru okresního. Pro hospodaření okr. výboru platí ustanovení § 89 org. zák., který stanoví, že okr. výbor provádí hospodářství okresní, řídě se přesně rozpočtem. Rozpočet okresní je povahou svou hospodářským plánem okresu pro nejbližší správní rok. Podle § 83 org. zák. obsahovati má všechny příjmy a vydání, patřící do působnosti okr. zastupitelstva. Jsou to příjmy a vydání, jež lze v budoucím správním roce očekávati. Proto okolnost, že okr. zastupitelstvo učinilo usnesení o nějakém vydání, jež podle zák. musí býti schváleno min., a na úhradu tohoto očekávaného vydání pojalo do rozpočtu příslušnou výdajovou položku, nezakládá sama o sobě ještě právo okr. výboru, aby, dokud schválení to nebylo dáno, v mezích této výdajové položky nějaké výplaty činil.

Na věci nic nemění okolnost, že zem. výbor podle 3. odst. § 83 org. zák. tento rozpočet schválil, neboť schválení to, udělené jen s hlediska rozpočtového, nenahraňuje zákonem předepsané individuální schválení usnesení okr. zastupitelstva min. vnitra; má jen ten význam, že okr. výbor, dojde-li schválení min. vnitra, bude míti možnost v mezích rozpočtu, jak mu předpisuje § 89 org. zák., vydání to realizovati.

Proti názoru žal. úřadu, že členové okr. výboru mají do té doby, než usnesení okr. zastupitelstva bude schváleno, nárok toliko na náhradu skutečného jízdného a skutečných výloh, nikoliv však na výplatu paušálu, st-l nemá námítky formulované podle § 18 zák. o ss.

Č. 11.406.

Zemědělství. — Samospráva obecní: * Také odprodej lesní parcely, která s ostatním obecním lesem teritoriálně nesouvisí,

spadá pod pojem rozdělení obec. lesa ve smyslu § 21 les. zák. a vyžaduje proto povolení zem. úřadu.

(Nález ze dne 7. září 1934 č. 16.490.)

Věc: Osada C. a spol. (adv. Dr. Kar. Šebesta z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o zákaz těžby v osadním lese.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká parcel č. 331 a 333, ke stížnosti osady C. zrušuje se pro nezákonnost, kdežto stížnost ostatních st-lů v tomto bodě se odmítá pro nepřípustnost. Pokud se týká parcely č. 75 se nař. rozhodnutí zrušuje pro vadnost řízení; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podle zprávy okr. úřadu v Českém Krumlově ze 14. listopadu 1930 osada C. byla vlastníci lesa v celkové výměře 24'5711 ha, sestávajícího z lesní parcely č. kat. 74, zalesněné pastviny č. kat. 75 a lesních parcel č. kat. 331 a 333. Teritoriálně jednotlivé parcely sice spolu nesouvisely, byl však pro ně jako pro celek vyhotoven hospodářský lesní program ve smyslu § 1 zák. č. 11/1893 z. z. čes., který pro období 1924—1933 byl v r. 1924 schválen jak osk-í, tak osp-ou. Osada C. na základě usnesení svého zastupitelstva z 29. července 1928, schváleného usnesením osk v Českém Krumlově ze 13. listopadu 1928, prodala trhovou smlouvou z 20. listopadu 1928 ze svého kmenového jmění pozemky č. kat. 74 les a č. kat. 75 pastvinu ve výměře 3'9760 ha za cenu 15.000 Kč deseti starousedlíkům — — — se závazkem, že les č. kat. 74 zůstane fysicky nedělitelným celkem a bude podle jednotného plánu obhospodařován. Na základě této smlouvy vloženo bylo v pozemkové knize kat. obce C. kupujícím právo vlastnické na parcelu č. kat. 74, označenou v knihách jako les, a na parcelu č. kat. 75, označenou jako pastva, a to jednotlivcům na 3 až 8 šestadevadesátin, a poznamenáno omezení fysické nedělitelnosti a jednotného obhospodařování lesa č. kat. 74.

Podáním z ledna 1930 žádala osada C. okr. úřad v Českém Krumlově za povolení těžby dříví v osadním lese. Zjistiv, že část osadního lesa byla prodána a toto rozdělení, prodejem nastalé, nebylo ve smyslu předpisu § 21 les. zák. č. 250/1852 ř. z. povoleno zem. úřadem, nařídil okr. úřad výměrem ze 14. října 1930 osadnímu úřadu v C., aby do 14 dnů podal okr. úřadu odůvodněnou žádost ve smyslu cit. § 21 za povolení rozdělení lesa. Zároveň zakázal až do rozhodnutí zem. úřadu každou lesní těžbu na parcelách č. kat. 74, 75, 331, 333, ježto jest považovati osadní les za celek.

V odvolání proti tomuto rozhodnutí podaném namítala osada C. a nabyvatelé parcel č. kat. 74 a 75, že tyto parcely byly od ostatního osadního lesa teritoriálně odděleny, netvořily s ním žádného celku a nešlo při jich odprodeji o skutečné dělení. Parcela č. 75 je pastvina. Trhovou smlouvou převzali nabyvatelé závazek les nedělití a podle jednotného plánu na něm hospodařiti. Nabyvatelé jsou vlastníky jen ideální části lesní parcely č. kat. 74. Smlouva byla osk-í schválena, neboť tento úřad při komisionelním šetření neshledal, že jde o dělení lesa, a vlastnictví na

základě smlouvy na nové nabyvatele knihovně převedeno; knihovni usnesení nabylo již právní moci.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím odvolání zamítl v podstatě z těchto důvodů: Lesní parcely č. kat. 74, 75, 331 a 333 tvořily kmenové jmění osady C. a byly jedním hospodářským celkem, pro který jako pro celek byl vyhotoven a schválen jednotný hospodářský plán; je právně nerozhodno, že teritoriálně spolu nesouvisely. Odprodejem lesních parcel č. kat. 74 a 75 byl tento lesní celek rozdělen, aniž zem. úřad k tomu ve smyslu § 21 zák. č. 250/1852 ř. z. dal svolení. Kácení dříví na lesní parcele č. kat. 74 a 75 bylo zakázáno z toho důvodu, poněvadž až do rozhodnutí zem. úřadu nutno na osadní les pohlížeti jako na celek, a okr. úřad má právo použití všech prostředků, aby bylo zabráněno pustošení lesa. Těžba na parcelách č. kat. 331 a 333 byla zakázána z důvodu, že osada žádala za další rozdělení těchto parcel, žádost její však byla pro formální vady vrácena k řádnému vyhotovení.

Toto rozhodnutí nařikají společnou stížností jednak osada C., jednak nabyvatelé osadou prodaných parcel č. kat. 74 a 75. Bylo o ní uváženo toto:

Nař. rozhodnutím potvrzen byl v cestě instanční zákaz těžby v osadním lese na parcelách č. kat. 74, 75, 331 a 333. Zákaz odůvodněn je, pokud jde o parcely č. 74 a 75, tím, že tyto parcely, tvořící součást osadního lesa osady C., byly v r. 1928 osadou odprodány bez povolení zem. úřadu, potřebného ve smyslu § 21 les. zák. Stížnost proti tomu namítá, pokud jde o parcelu č. 75, že tato parcela není parcelou lesní, nýbrž pastvinou, která pod ustanovení § 21 cit. zák. vůbec nespadá.

Námitkou stejného obsahu bránili se st-lé již v odvolání. Žal. úřad, vysloviv, že parcela č. kat. 75 je lesní půdou ve smyslu zák. č. 250/1852 ř. z., neuvedl ve svém rozhodnutí, z jakých důvodů neuznává zmíněnou námitku za opodstatněnou a z jakých příčin přesto pokládá parcelu č. 75 za parcelu lesní. Pro tuto neúplnost, která ztížila straně řádnou obranu a znemožnila nss-u přezkoumati výrok žal. úřadu po stránce jeho zákonnosti, bylo nař. rozhodnutí, pokud se týká parcely č. kat. 75, zrušiti pro podstatnou vadu řízení.

Vycházejíce z názoru, že se podle ustanovení § 21 cit. les. zák. vyžaduje svolení zem. úřadu jen tehdy, jde-li o fyzické dělení takového lesního komplexu, který tvoří teritoriální a samostatně obhospodařovatelný celek, popírají st-lé dále, že odprodejem lesní parcely č. kat. 74 byl rozdělen osadní lesní majetek ve smyslu § 21 les. zák. a že osada jest povinna o povolení zem. úřadu zakročiti. Namítají, že osk před schválením odprodeje komisionelně zjistila, že parcela č. kat. 74 s ostatním osadním lesem teritoriálně nesouvisí a může býti i podle dosavadního hospodářského plánu obhospodařována, — a že vlastnictví na nových 19 nabyvatelů převedeno bylo knihovně jen ideální částí a se závazkem, koupitou parcelu č. kat. 74 nikdy v budoucnosti nedělití a hospodařiti na ní jako celku podle jednotného plánu.

Stanovisku stížnosti nemohl nss přisvědčiti. Cit. § 21 stanoví, že obecní lesy zásadně nemají býti děleny; jestliže by ve zvláštních případech rozdělení jich bylo naléhavě potřebno nebo poskytovalo prospěchy, které nejsou v rozporu s obecnou péčí o zachování lesní půdy, dává v každém jednotlivém takovém případě povolení k tomu zem.

úřad. Zákon se tu sice zvláště o osadních lesích nezmiňuje, nelze však pochybovati, že se vzhledem k účelu, který tímto ustanovením sleduje, vztahuje i na tyto lesy.

Zásadní nedělitelnost lesní půdy jest normována pro »obecní lesy« bez rozlišování, je-li lesní majetek, určité obci patřící, územně souvislý, či skládá-li se z parcel teritoriálně od sebe oddělených — a bez rozlišování, zda je možno jednotlivou, územně samostatnou parcelu, tvořící součást obecního majetku lesního, obhospodařovati jako celek. Pojem celku připíná tu zákon jedině a výhradně na osobu majitele, t. j. obce. Lesní majetek obce podle jasného úmyslu zákona má býti z důvodů lesně-hospodářských chráněn před drobením a má býti zachován jako jednotný hospodářský celek. Podle toho dělení obecního lesa ve smyslu § 21 les. zák. jest sama o sobě již každá disposice, kterou obec svůj lesní majetek zcizením zmenšuje, při čemž s tohoto hlediska je lhostejno, že se snad odlučuje územně samostatná parcela ve svém celku nedělená a třeba i se závazkem, že i noví nabyvatelé nebudou ji fysicky dělití a že na ní budou hospodařiti podle jednotného plánu; tato okolnost mohla by býti závažnou jen pro otázku, zda povolení v každém případě takovém nutně může býti uděleno, či má-li býti odepřeno. Uděluje-li pak takové povolení obci podle jasného ustanovení výhradně zem. úřad, vyplývá z toho, že jedině tento úřad jest povolán posouditi, jsou-li v konkrétním případě dány zákonné předpoklady pro uchýlení se od zmíněné zásady nedělitelnosti. Jestliže tedy odprodej lesní parcely č. kat. 74 znamenal rozdělení osadního lesa, jak je má na mysli § 21 les. zák., bylo povinností osady, aby za povolení rozdělení toho u zem. úřadu žádala. Této povinnosti nebyla zbavena ani tím, že osk, povolaná přezkoumávati a schvalovati disposici s obecním nemovitým jměním s hlediska předpisů daných obecním zřízením, s tohoto stanoviska odprodej schválila, nevyžádavši si průkazu o udělení povolení k disposici té s hlediska zák. les., neboť schválení lesního úřadu, potřebné podle § 21 les. zák., nemůže býti nahrazeno schválením úřadu povolaného k doзору nad obcemi (osadami) podle zřízení obecního.

Zákaz těžby na lesních parcelách č. kat. 331 a 333 nemohl se dotknouti subj. práv nových vlastníků č. kat. 74 a 75, neboť k oněm parcelám tito st-lé v žádném, ani faktickém ani právním vztahu nebyli, pročež v tomto bodu musila býti jejich stížnost odmítnuta pro nedostatek legitimace, a mohlo tu býti uvažováno pouze o stížnosti osady C.

Zákaz odůvodněn pouze tím, že osada podala žádost o další rozdělení osadního lesa, a tato žádost, nejsouc dostatečně instruována, musila býti vrácena k doplnění. Tato okolnost nestačí však, aby odůvodnila zákaz těžby, který by mohl býti opřen jen o důvody uznané lesním zákonem, po případě zákonem o hospodaření v obecních lesích č. 11/1893 z. z. čes. Tyto zákony uznávají za důvod zákazu jen ohledy lesní policie resp. řádného lesního hospodaření, jimiž úřadem uváděná okolnost nepochybně není. Musilo býti proto nař. rozhodnutí v této části zrušeno podle ustanovení § 7 zák. o ss.

Č. 11.407.

Policejní právo trestní: * Pro posouzení skutkové podstaty přestupku 2. odst. čl. 4 zák. č. 125/1927 Sb. je nerozhodno, kdo